

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 8Csp/71/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718203184
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Richard Bureš
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2018:8718203184.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad sudcom JUDr. Richardom Burešom v spore žalobkyne: Z.Á. E., nar. XX.X.XXXX, bytom Ú. - X. XXXX/X, S., právne zastúpená: JUDr. Ambróz Motyka, advokát so sídlom Nám. SNP 7, Stropkov, IČO: 35 510 722, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadost'učinenie s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 392,58 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. P r i z n á v a žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 18.6.2018 domáhala, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej primerané finančné zadost'učinenie vo výške 392,58 eur a nahradil jej trovy konania.

2. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 19.3.2015 uzatvorila so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej jej žalovaný poskytol finančné prostriedky. Súčasne podpísali aj dohodu o zrážkach zo mzdy a iných príjmov. Okresný súd Poprad uznesením č. k. 17Csp/15/2016-22 zo dňa 16.8.2016 vydal neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Okresný súd Poprad rozsudkom č. k. 17Csp/15/2016-57 zo dňa 16.12.2016 uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy. Rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 12Co/34/2017-100 zo dňa 3.5.2017. Zároveň sa žalobkyňa žalobou zo dňa 6.10.2016 domáhala určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného spotrebiteľského úveru. Okresný súd Poprad rozsudkom č. k. 17Csp/75/2016-59 zo dňa 18.1.2017 žalobe vyhovel. Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 16Cp/22/2017-103 zo dňa 20.2.2018 potvrdil rozsudok Okresného súdu Poprad č. k. 17Csp/75/2016-59 zo dňa 18.1.2017. Citovanými súdnymi rozhodnutiami bolo preukázané porušenie spotrebiteľského práva žalobkyne tým, že voči nej bola uplatnená neplatná dohoda o zrážkach zo mzdy. Pre nárok na primerané finančné zadost'učinenie v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa postačuje samotná hrozba ujmy. V danom prípade nejde len o hrozbu možnú, ale išlo už o priame naplnenie hrozby. Ujma, ktorá reálne vznikla žalobkyne je vo výške 785,16 eur (zrážky zo mzdy za mesiace november 2015 až júl 2016). za primerané finančné zadost'učinenie považuje žalobkyňa sumu 392,58 eur, čiže polovicu z ujmy, ktorá jej výkonom zrážok vznikla.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že z podanej žaloby nevyplývajú žiadne skutkové okolnosti, ktoré by preukazovali nutnosť priznania finančného zadosťučinenia. Zo žaloby nie je možné určiť, v súvislosti s porušením akého práva sa žalobkyňa vôbec domáha požiadavky o zaplatenie finančného zadosťučinenia. Nárok na finančné zadosťučinenie podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa vzniká okamihom úspešnosti žaloby podanej spotrebiteľom, ale výlučne len vtedy, ak spotrebiteľ úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom alebo osobitným predpisom. Žalobkyňa neosvedčila a nepreukázala splnenie zákonnej podmienky podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. Žalovaný napadol aj výšku primerané finančného zadosťučinenia. Žalobkyni žiadna ujma objektívne nevznikla, keďže jej bol poskytnutý úver vo výške 1.350 eur a žalobkyňa uhradila 1.309,12 eur. Na jednej strane žalobkyňa tvrdí, že došlo k porušeniu jej spotrebiteľských práv, no oproti tomu ani neuhradila sumu, ktorú na účet obdržala.

4. Žalobkyňa v replike poukázala na právoplatný rozsudok Okresného súdu Poprad č. k. 17Csp/75/2016-59 zo dňa 18.1.2017, ako aj rozsudok Okresného súdu Poprad č. k. 17Csp/15/2016-57 zo dňa 16.12.2016. Dala do pozornosti rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 2Co/137/2016-71 zo dňa 24.5.2017, v ktorom súd konštatoval, že inštitút primeraného finančného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany.

5. Žalovaný v duplike uviedol, že v pôvodnom konaní nebolo preukázané, že by jeho konaním došlo k spôsobeniu nejakej ujmy v neprospech žalobkyne. Rozhodnutie v pôvodnom konaní nekonštatuje a neurčuje porušenie povinnosti žalovaného ustanovenej právnym predpisom na ochranu spotrebiteľa.

6. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie. Žalovaný svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil. Súd podľa § 180 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) konal v jeho neprítomnosti.

7. Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že trvá na žalobe v celom rozsahu. V súdnych konaniach vedených na Okresnom súde Poprad úspešne uplatnila porušené spotrebiteľské práva.

8. Súd na základe vykonaného dokazovania, oboznámením s uznesením 17Csp/15/2016, rozsudkom 17Csp/15/2016, potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove, rozsudkom 17Csp/75/2016, potvrdzujúcim rozsudkom krajského súdu v Prešove, vyjadrením žalovaného, vyjadrením žalobkyne, vyjadrením žalovaného a ďalšími listinnými dôkazmi tvoriacimi spisový materiál zistil nasledovný skutkový stav:

9. Žalobkyňa uzatvorila so žalovaným dňa 19.3.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500107073 (ďalej len „zmluva“). Na základe zmluvy poskytol žalovaný žalobkyni úver do výšky úverového rámca 1.500 eur so splatnosťou úveru 36 splátok s výškou mesačnej splátky 53,08 eur. Okresný súd Poprad rozsudkom č. k. 17Csp/15/2016-57 zo dňa 16.12.2016 uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy. Rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 12Co/34/2017-100 zo dňa 3.5.2017. Okresný súd Poprad rozsudkom č. k. 17Csp/75/2016-59 zo dňa 18.1.2017 určil, že zmluva je bezúročná a bezpoplatková. Ďalej určil, že zmluvné podmienky uvedené v bode 7.1 a bode 7.2 Dohody o poskytnutí služieb č. 8500107073 zo dňa 19.3.2015 k Zmluve o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500107073 sú neprijateľné.

10. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

12. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

15. Podľa § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

16. Podľa § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

17. Podľa § 53 ods. 12 OZ, neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

18. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z. z.“), každý spotrebiteľ má právo na výrobky a služby v bežnej kvalite, uplatnenie reklamácie, náhradu škody, vzdelávanie, informácie, ochranu svojho zdravia, bezpečnosti a ekonomických záujmov a na podávanie podnetov a sťažností orgánom dozoru, dohľadu a kontroly (ďalej len "orgán dozoru") a obci pri porušení zákonom priznaných práv spotrebiteľa.

19. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z., každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

20. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

21. Súd na základe zisteného skutkového stavu veci a citovaných právnych ustanovení ma za to, že žaloba je dôvodná. Vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným je bezpochyby vzťahom spotrebiteľským, a to aj napriek tomu, že ide o zmluvu o úvere, ktorá sa riadi režimom Obchodného zákonníka. Niet žiadnych pochybností o tom, že predmetom konania bol nárok zo zmluvy, ktorá na základe vyššie uvedeného, zodpovedá definícii spotrebiteľskej zmluvy. Spotrebiteľom je v súlade s európskou aj vnútroštátnou súkromnoprávnou aj verejnoprávnou úpravou osoba, ktorá v zmluvnom vzťahu, do ktorého vstupuje so subjektom vykonávajúcim obchodnú činnosť, nejedná v rámci svojej podnikateľskej činnosti alebo v rámci výkonu svojho povolania. Kritériom pre posúdenie zmluvnej strany ako spotrebiteľa je jednak označenie tejto strany v zmluve, ako aj samotný predmet záväzkového vzťahu. V konkrétnom prípade žalobca poskytol úver vykonávajúc svoju podnikateľskú činnosť a zároveň žalovaná ako dlžník, z poskytnutých úverových prostriedkov financoval svoje osobné potreby. Zmluva, ktorá bola uzavretá, je preto zmluvou spotrebiteľskou. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy, z ktorej nárok je predmetom tohto sporu, znamená, že na právny vzťah založený zmluvou je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a ustanovenia iných právnych predpisov upravujúcich ochranu spotrebiteľa.

22. Z vyššie citovaného ustanovenia § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. vyplýva, že spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Obdobne upravuje právo spotrebiteľa na ochranu pred neprijateľnými podmienkami aj § 53 OZ. V rozsudku č. k. 17Csp/15/2016-57 zo dňa 16.12.2016 súd konštatoval porušenie práv žalobkyne ako spotrebiteľsky a preto uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy. V rozsudku sp. zn. 17Csp/75/2016 súd ďalej konštatoval porušenie práv žalobkyne ako spotrebiteľky, a to v dôsledku zakomponovania neprijateľných zmluvných podmienok do zmluvy uzavretej medzi žalovaným a žalobkyňou. V súlade s vyššie citovaným § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. vzniklo žalobkyni ako spotrebiteľke, ktorá na súde úspešne uplatnila porušenia práva na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľskej zmluve, ktoré je upravené tak v zákone č. 250/2007 Z. z. ako aj v osobitnom predpise (Občianskom zákonníku), právo na finančné zadosťučinenie voči žalovanému, ktorý porušenie práva žalobkyne dopustil.

23. Žalovaný ďalej tvrdil, že nárok spotrebiteľa na finančné zadosťučinenie je viazaný na rozhodnutie súdu o porušení práva alebo povinnosti podľa zákona č. 250/2007 Z. z. a osobitných predpisov, čo rozsudkami sp. zn. 17Csp/15/2016, resp. sp. zn. 17Csp/75/2016 konštatované nebolo. Predpoklad formulovaný v zákone o ochrane spotrebiteľa vyžaduje rozhodnutie vo výroku súdu, v ktorom sa uvedené konštatuje. Súd má za to, že toto tvrdenie žalovaného je vyvrátené priamo v predmetných rozsudkoch. Z rozsudku sp. zn. 17Csp/15/2016 jednoznačne vyplýva, že boli porušené práva žalobkyne ako spotrebiteľa tým, že žalovaný voči žalobkyni použil neprijateľnú zmluvnú podmienku - dohodu o zrážkach zo mzdy. Na základe takejto neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy došlo k faktickým zrážkam zo mzdy žalobkyne. Z predmetného rozsudku sp. zn. 17Csp/75/2016 jednoznačne vyplýva, že uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu medzi žalobkyňou a žalovaným boli porušené spotrebiteľské práva žalobkyne tým, že predmetná zmluva neobsahovala náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z. z., čo malo za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru. Porušenie spotrebiteľských práv žalobkyne nastalo aj zakomponovaním neprijateľných podmienok do predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak nie je priamo vo výroku predmetného rozsudku konštatované porušenie práva spotrebiteľa, je to dané len tým, že „cieľom“ konania bolo napraviť stav, ktorý vznikol porušením práv spotrebiteľa, a to zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, resp. určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, pričom tento cieľ bolo možné dosiahnuť len výrokom súdu o zdržaní sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, resp. výrokom o určení úveru za bezúročný a bez poplatkov a o určení neprijateľnosti zmluvných podmienok. Iný výklad by bol v rozpore s logikou, nakoľko ak by bolo pravdivé tvrdenie žalovaného, že predmetné rozsudky nekonštatujú porušenie práv spotrebiteľa, boli by tieto rozsudky vydané v rozpore s ustanoveniami § 53 Občianskeho zákonníka ako aj s ustanovením § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a teda súd by prikázal zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, resp. by určil úver za bezúročný a bez poplatkov a neprijateľnosť zmluvných podmienok bez toho, aby bolo súčasne konštatované porušenie práva spotrebiteľa. Teda ak súd konštatoval v predmetných rozsudkoch neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy, ako aj bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a neprijateľnosť zmluvných podmienok, bolo porušené právo žalobkyne jednak podľa zákona č. 250/2007 Z. z. ako aj Občiansky zákonník.

24. Žalobkyňa v žalobe žiadala priznať ako primerané finančné zadosťučinenie sumu 392,58 eur. Túto sumu považovala za primeranú vzhľadom na to, že ujma, ktorá jej reálne vznikla v dôsledku zrealizovaných zrážok zo mzdy bola vo výške 785,16 eur.

25. Súd v otázke výšky primeraného finančného zadosťučinenia zastáva názor, že túto nie je možné paušalizovať tak, aby vo všetkých prípadoch, kedy voči žalovanému boli žalobcovia úspešní, bola priznaná aj rovnaká suma finančného zadosťučinenia.

26. Žalovaný tvrdil, že žalobkyni nevznikla žiadna ujma, nakoľko neuhradila sumu, ktorá jej bola poskytnutá. Podľa názoru súdu nie je možné stotožňovať výšku finančného zadosťučinenia s výškou plnenia, ktoré je ešte žalobkyňa povinná vrátiť žalovanému z titulu poskytnutého úveru.

27. Nárok na primerané finančné zadosťučinenie vyplýva žalobkyni priamo zo zákona. Výšku však musí žalobkyňa preukazovať sama. Tu jej nie je možné priznať právo v určitej výške bez preukázania jeho výšky, alebo aspoň označenia dôkazov preukazujúcich jeho výšku.

28. Súd zohľadnil pri stanovení výšky primeraného finančného zadosťučinenia najmä to, za akých okolností došlo k porušeniu práva žalobkyne.

29. Žalobkyni vznikla ujma vo výške 785,16 eur tým, že v rozpore so zákonom jej boli vykonané zrážky zo mzdy.

30. Je všeobecne známe, že dohoda o zrážkach zo mzdy v zmluvách o spotrebiteľských úveroch je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, nakoľko je častokrát spotrebiteľ nútený podpísať predmetnú dohodu, ak chce získať úver. Bez podpísania dohody o zrážkach zo mzdy mu úver nebude poskytnutý. Týka sa to aj sporov, v ktorých ako strana vystupovala žalovaná. Žalovaná mala k dispozícii tieto rozhodnutia a aj napriek tomu používala takúto dohodu o zrážkach zo mzdy, vediac o riziku vzniku sporu o zdržanie sa použitia tejto dohody o zrážkach zo mzdy.

31. Na druhej strane však aj žalobkyňa vzhľadom na široko medializovanú osvetu v oblasti spotrebiteľských práv a s poukazom na možnosť bezplatne sa poradiť o svojich spotrebiteľských právach pred uzatváraním zmluvy so žalovaným, prípadne aj počas jeho trvania svoje práva nestrážila natoľko bdelo, aby sa vyhla prípadnému nekalému konaniu zo strany žalovanej.

32. Preto súd považoval za primerané finančné zadosťučinenie primerané v rozsahu 392,58 eur. Na jednej strane je to určitá forma prevencie voči žalovanému nepoužívať tieto nekalé obchodné praktiky, ale na druhej strane nejde o sumu, kde by hrozilo nebezpečenstvo neprípustného obohacovania sa žalobkyne a zneužívania tohto prostriedku ochrany spotrebiteľa. Preto priznanie sumy vo výške 392,58 eur žalobkyni, je primeraným finančným zadosťučinením za znášanie stavu svojej právnej neistoty od realizácie zrážok zo mzdy až do právoplatnosti rozsudkom sp. zn. 17Csp/15/2016.

33. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

34. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. V súlade s citovanými ustanoveniami súd priznal žalobkyni náhradu trov konania vo výške 100 %, nakoľko jej žalobe bolo v celom rozsahu vyhovené. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.